

Τουρκοκαυκασιανή, ἀπογοητεύουσα, πλὴν ὀλίγων οἰκοδομημάτων (τοῦ Διοικητηρίου, δημαρχείου, νοσοκομείων, σχολῆς Τουφρικῆς ἀτελοῦς καὶ ἔξω πρὸς Α. ἀνέτων στρατώνων) Εὔπολεστέρα ἡ Ἑλληνικὴ πλατεία περὶ τὴν ἀναξίαν λόγου Μητρόπολιν καὶ ναόν.

v.262-3

Τύμβος παρὰ τὰ προχώματα. Ήμίσειαν περίπου ὥραν πρὸς Β. τῶν Σαρανταεκκλησιῶν, παρὰ τὴν πρὸς Σκόπελον ἄγουσαν, ἐπὶ ὑψέμου ὑψώματος ἐπιπέδου, ἐφ' οὐ κείνται τὰ λαμπρὰ Τουφρικὰ προχώματα (10 abris καμαρωτὰ διπισθεν χώματος τεχνικοῦ κυκλικοῦ καὶ μεταξὺ ισάριθμα πυροβολεῖα, ἀχρηστὰ διμοις μείναντα, ὡς καὶ τὰ ἀπὸ ΒΑ. ἀντίστοιχα κατὰ Βουλγάρων καὶ καθ' ἡμετέρων εἰς 150—200 μ. ἀνὰ τοῦ ὁχυροῦ συγκροτήματος) 4 δῆλοι τυμβίσκοι, οἱ μὲν 3 μὲ τὸ χῶμα των λυτῶν δῆλως ταπεινότεροι, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀνεσκαμμένος τῷ... καὶ δῆλως γυμνὸς χώματος. 'Εξ τερικῆς δὲ κυρίως θόλος (=κυψελὴ τελεία κωνική ὑψ. 4 μ. ἐκ 13 δόμων δοιζοντίων σφηνοειδῶς περιωκοδομημένων καὶ γύρῳ ὅχι κυκλικῶν, ἀλλ' εὐθυγράμμων, λεπτυνο μένων πρὸς τὰ ἄνω—οὕτω δὲ οἱ κατώτεροι παχ. 0,38, οἱ ἀνώτεροι βαθμηδὸν 30—25—23) καὶ εἰσεχόντων μέχρι τοῦ καλύπτοντος (τοὺς 7 ἀνωτάτους σφηνοειδεῖς λίθους) κορυφαίον, διπλάς τετράγωνος 108×1 μ. $\times 22$,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

φέρουσα ἄνω ἀνά δύο ἑκατέρωθεν μικροῦς (τείχους) εγγομφώσεις στήλης (?)

Προτάσσεται εἰσόδος ἀποτελουμένη τοῖς οὖσαν προτεταγμένου εὐθυγράμμου, Ισομήκης τῇ δῆλῃ διαμέτρῳ τοῦ θόλου (4,5 μ.) κάτω, διότι στενοῦται καὶ οὕτος ἄνω μέχρι τοῦ λαιμοῦ 2—3 μ., ὥστε νὰ ἀπολεσθῇ δὲκον βάθος τοιχοπαραστάδων 2—2,5 μ. ἄνω. Αὗται ἀπλαῖ, κάθετοι ισοδομικαὶ (5 δόμ.). Οἱ δύο ἀνώτεροι δόμοι των καὶ δῆλοι οἱ ἐσωτερικοὶ τοῦ τύμβου ὑπὲρ τὸν τρίτον ἀντὶ καθέτου τομῆς ἔχουν ὅμοιαν πρὸς βάθος θεάτρου. Οἱ κάθετοι ἀδομοὶ εὐτελεῖς· ἀλλ' αἱ περιτώνειαι ἔκειναι διακόπτουν τὴν γραμμήν, τὴν ἀποτελοῦσαν τὴν ἐσωτερικὴν καμπυλότητα, γινόμεναι βαθμηδὸν ὅρθιαι. Ἐμφαντικὴ διάρθρωσις ἐπαλληλία, δόμων. Τὸ ὑπέρθυρον 4 πλακῶν καὶ μᾶς λεπτῆς μέσης, ἡ προσθία φέρει ἄνω δῶριον κῦμα ὡς ἐπίκρανον, ὑψ. θύρας 1,75 (τοίχου ὑπὸ τὰ 3) ἡ θύρα ἀπὸ Ν. πλάτος...

Καὶ πέμπτος τύμβος πιθανῶς διαλελυμένος εἴτε ἀνατολικώτερος, ἀλλ' ίσως καὶ ἀλλοθεν μετεκομισμένος ὁ ἔκει κείμενος εἰργασμένος πωδόλιθος.

Εἴκοσι λεπτὰ τῆς ὥρας πρὸς Δ. περίπου ὑπάρχει προμαχῶν φορεός (abri) ἔχων ὑπόγειον θαυμασίως κατεσκευασμένον καὶ ὀχυρώτατον στρατῶν, προφυλασσόμενον ὑπὸ κειφοποιήτων γηλόφων. Οἱ Τουφροί τῷ 1912 ἥδύναντο νὰ κρατηθῶσι καὶ καταστρέψωσι τοὺς Βουλγάρους διότι ὁ προμαχῶν κατεζουσιάζει δῆλην τὴν πεδιάδα. 'Αλλ' εἰς τὸν πρῶτον κανονιοβολισμὸν ἀφῆκαν τὸν προμαχῶνα μεθ' δῆλων τῶν τηλεβόλων καὶ πολεμοφόδιων καὶ ἔφυγον!!

† Γ. ΔΑΜΠΟΥΣΙΑΔΗΣ

κατά τὰς ἐσχατιὰς — πιθανῶς καὶ πύλη ἔδω — ἐνθυμοῦνται ὅλοι ὑπόγειοι κλίμακα (μεθ' ἣς συνάπτουν τὴν γενικὴν ἔδω πέρις παράδοσιν: σήραγγος ἀγούσης π. χ. ἔως Βιζύης (παρ. τὴν ὁμοίως γενικὴν παλὸν ὃν ὑδραγωγείου Κωνιτόπολεως ἐκ Δουνάβεως, οὐδὲ δῆθεν ἀπόρησις ἡ πηγὴ τῆς Γέννας). Πάντως ἐκεῖθεν ἐξήκθησαν τὰ δύο νῦν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Τσιφλικίου τοῦ κ. Σαραντίδου Βυζαντ. μαρμ. κιονόκρανα ὥψ. 0,58 καὶ 0,39 ὄμοιότυπα, χονδροδούλιές. Τῶν ὑπὲρ τὰ (6 ἔδω) κάτω «μαλακὰ» φύλλα ἀκάνθου μαρκωτέρων 8 τὰ μὲν 4 ἀναβαίνοντι ὑπὸ τὰς ἐξερχούσας ἔλικας (μόλις ὑποτυπώδεις) τὰ δὲ ἄλλα βραχύτερα μεταξύ των φθάνουν πρός τινας ὅγκους ἀπλοῦς, ἀντὶ καλύκων—ἄλλ' ὅπισθεν καὶ ὑπὲρ γῆφον καλάθουν περιγλυπτον, ἀναφύονται ως γ' σειρὰ ἄλλα μικρύλα φύλλα ἀκάνθου. Τοῦ Ἰωνικοῦ τύπου κιονοκράνου Βυζαντινῶν ηούσιν σά-

ΣΥΛΛΟΓΗ

ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΠΙΓΡΑΦΩΝ ΑΝΕΥΡΕΘΕΙΣΩΝ ΕΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΑΥΤΗΝ *)

158) Τρίστιχος ἐπιγραφὴ εἰς τὸν Θρῆνα ἵπτεα ἐπὶ τοῦ πλαισίου ἀναγλύφου ἐπὶ μαρμαρίνης πλακὸς ἄγνωτη κυκλοτεροῦς διαστάσεων $0,21 \times 0,18$ τοῦ μ. Ὁ ἵπτενς καλπᾶς τοῦ πλαισίου τοῦ θρησκεία μετ' ἀνεμιζομένης ἐπὶ τὰ νῶτά του χλαμύδος, κρατεῖ διὰ τοῦ πλαισίου τοῦ θρησκείας, φέρει στενὰς ἀναξυρίδας καὶ εἶναι πωγονοφόρος. Μέση τοῦ πλαισίου βιωμὸς ἐφ' οὐ πῦρ, ὅπισθεν τοῦ πονηροῦ γυναικείου πεπλοφόρου. Μέση τοῦ πλαισίου χιτῶνος πεπλοφόρου καὶ ταῖς αὐλαῖς διέδοσαν. Οὐαστεν τοῦ πλαισίου τοῦ θρησκείας αριθμός λεπτοφόρος κρατεῖ τὸν οὐρὰν τοῦ Ἱππου. Τὸ δέξιοστημα τοῦ πλαισίου ἀναγλύφῳ εἶναι διτὶ ἑκατέρωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ ἵππου τοῦ πλαισίου περιστανταί δύο ἔτεραι κεφαλαί, ὧσεὶ δὲ ἵπτενς εἶναι τοικεφαλαί τοις ἡ 'Ἐκάτη καὶ ως ἔν τισιν ἀναγλύφοις ἀπαντᾷ. Ἡ δεξιόθεν κεφαλῇ φαίνεται γυναικὸς πεπλοφόρου, ἡ δὲ ἀριστερόθεν ἀνδρὸς πωγονοφόρου ἀσκεποῦς. Κατὰ τὸν Diakovitsch αἱ κεφαλαὶ εἶναι τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Σελήνης. Τὸ ἀνάγλυφον εὑρέθη παρὰ τῇ Φιλιππουπόλει καὶ κατάκειται ἐν τῷ μουσείῳ τῆς ὑπ' ἀρ. 139. Προέρχεται ἀπὸ τοῦ γ' μ. Χ. αἰώνος.

* Κυρίωφ Θεῷ. Αὐλούζενις Λοργίου, Αὐλούζενις Διοζήου 1).

Διούζης ἡ Διούζης ή Διούζης ή Διούζης, θρακικὸν ὄνομα σπάνιον, πιθανῶς μετασχηματισμὸς τοῦ Διόζενης.

159) Δίστιχος ἀναθηματικὴ εἰς τὸν θρῆνα ἵπτεα ἐπιγραφὴ ἐπὶ μαρμαρίνου ἀναγλύφου αὐτοῦ συνήθους τύπου, βαναυσουργήματος, διαστάσεων $0,195 \times 0,156 \times 0,02$ τοῦ μ. Εένδειν ἐν τῇ κώμῃ Βρεστοβίτση περιφερείας Φιλιππουπόλεως καὶ κατάκειται νῦν ἐν τῷ μουσείῳ τῆς πόλεως ὑπ' ἀρ. 1105. Ἀπὸ τῶν αὐτῶν χρόνων. Τινὰ τῶν γραμμάτων εἶναι συνδεδεμένα.

*[Κυρίωφ] ἥρω[ι], Βίθυς Λίνεως²⁾.

*) Συνέχεια ἐκ τοῦ τόμ. VI σελ. 137—176 καὶ VII σελ. 177—200.

1) Diakovitsch B. Ἐπετηρίς βιβλιοθηκῆς ἐθνικῆς καὶ μουσείου Φιλιππουπόλεως ἔτ. 1924, σελ. 144.

2) Τοῦ αὐτοῦ, αὐτόθι σελ. 157, ἀρ. 29.